

แนวทางการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีใหม่ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๒

Guideline of New Normal Academic Administrative
of Schools under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary
Education Service Area Office 2

ชวัลพร ศุภเลิศ*

Tawanporn Supalert

ธีระวัฒน์ มอนโธสง**

Teerawat Montaisong

สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย

Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand.

Email: ๗๖๔๗๗๐๐๗@aru.ac.th,

teerawat@aru.ac.th

Received: September 23, 2023

Revised: November 23, 2023

Accepted: January 20, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (๑) ศึกษาการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ (๒) นำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ การดำเนินการวิจัยมี ๒ ขั้นตอนคือ ๑) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๑๗๕ คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นด้านสภาพปัจจุบันเท่ากับ ๐.๘๘ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒) นำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน ๕ คน ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า (๑) การบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ใน

* นางสาวชวัลพร ศุภเลิศ Miss Tawanporn Supalert นักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Master of Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

** ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ มอนโธสง Asst.Prof.Dr.Teerawat Montaisong ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Thesis Advisor

ระดับมากที่สุด คือด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนในวิถีใหม่ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในวิถีใหม่ (๒) แนวทางการบริหารวิชาการสำหรับการจัดการศึกษาในวิถีใหม่ของสถานศึกษาประกอบด้วย ๖ ด้าน ๓๐ รายการปฏิบัติ ดังนี้ ๑) ด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน เช่น สถานศึกษามีการรับฟังข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเสียงสะท้อนจาก ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ๒) ด้านการบริหารหลักสูตร เช่น ผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ให้ง่ายต่อการศึกษด้วยตนเอง โดยสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ๓) ด้านการพัฒนาครู เช่น การพัฒนาครูในการทำ PLC ทุกวันตอนเย็นหรือทุกสัปดาห์เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนร่วมกัน ๔) ด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์ ให้ผู้เรียนได้รับความรู้มากที่สุด ๕) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรการจัดการศึกษา เช่น ครูต้องปรับทักษะ เอาเทคโนโลยีมาใช้ในปัจจุบันและในอนาคตผ่านหน้าจอโทรทัศน์หรือกล้องคอมพิวเตอร์ และ ๖) ด้านการประเมินผล เช่น เน้นการวัดผลการจัดการเรียนการสอนในเวลาเรียนปกติและสอนเสริมให้ความรู้ในช่วงเสริมทักษะหรือกิจกรรมเสริมทักษะ เพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจของผู้เรียน

คำสำคัญ: การบริหาร; งานวิชาการ; การเรียนรู้; วิถีใหม่

Abstract

The purposes of this research were to (1) Study the new way of academic administration (2) Present a new way of academic administration. There are 2 steps of Conducting research; 1) Study the academic administration of Educational Institution. The population is educational institution administrators or acting in the position of school director. Under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2, Academic Year 2022, amount 175 people by means of specific selection. The instrument of this research is a questionnaire with a reliability value of 0.98 for the current condition. Statistics used in data analysis include mean and standard deviation. 2) Present guidelines for academic administration of Educational Institution. The main informants include educational institution administrators, educational supervisors, and academic heads, totaling 5 people, obtained through purposive sampling. The instrument of this research used were interviews and content analysis.

The results of the study found that (1) The NEW NORMAL of Academic Administration of Educational Institutions under the Phra Nakhon Sri Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2, found that the overall level was at a high level. The highest average is listened in to feedback from teachers, parents, students, and communities in a new way and the lowest average is organizing teaching and learning in a new way. (2) Academic management guidelines for organizing education in the new way of educational institutions consist of 6 methods and 30 practice items as follows: 1) In terms of Listen in to feedback from teachers, parents, students, and communities. For example, educational institutions listen to suggestions, opinions, and reflections from parents, students, and the community. 2) In terms of Curriculum management, such as teacher designing learning to make it easy to study on your own in accordance with the interests of the students. 3) In terms of Teacher development such as developing teachers to do PLC every evening or every week to discuss and exchange together. 4) In terms of Teaching and Learning, for example, educational institution has a combination of online and offline teaching, then students gain as much knowledge as possible. 5) In terms of management of educational resources, for example, teachers must adjust their skills. Use technology today and in the future through television screens or computer cameras. and 6) In terms of Evaluation, for example, emphasizing the measurement of teaching and learning during normal class time and teaching additional knowledge during skill enhancement or skill enhancement activities. To be used in making decisions for students.

Keywords: Administration; Academic; Learning; New normal

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ สถานศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้าน ความรู้สาระวิชาหลัก (Core Subjects) และทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี จึงเป็นภาระที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมหมาย อ๋าดอนกลอย กล่าวว่า ผู้บริหารจะต้องรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเองคิดหายุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการใหม่ ๆ

ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานให้มีความสำคัญกับความสัมพันธ์ของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรและนอกองค์กร ให้ความสนใจต่อวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลลัพธ์ใส่ใจในเรื่องของศาสตร์ทางการสอนที่เหมาะสม และต้องเข้ามารับบทบาทในการเร่งปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครู ปรับเปลี่ยนเนื้อหาตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอน ส่งเสริมให้มี การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้นรวมทั้งปรับบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถมีทักษะที่เตรียมเป็นที่ยอมรับของชาติอื่นและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข^๑

ความปกติใหม่ (New normal) เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วยวิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติและการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะรักษาวิถีดั้งเดิม ส่วน “New normal” ใน บริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของ “โควิด – ๑๙” ช่วงปลาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มนุษย์จึงต้องป้องกันตนเอง เพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิมโดยมีการปรับหาวิธีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจน พฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร ความคุ้นเคยอันเป็นปกติมาแต่เดิมในหลายมิติ

แนวคิดการบริหารงานวิชาการของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องมาจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทั้งทางตรงหรือทางอ้อมนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน^๒ นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดการบริหารงานวิชาการของธวัช แสงสุวรรณ และชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงาน

^๑ สมหมาย อ่าดอนกลอย, “บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑”, วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๖) : ๑-๗.

^๒ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ, ๒๕๕๓), หน้า ๑.

ที่สำคัญของสถานศึกษา ส่วนงานอื่น ๆ เช่น งานธุรการ งานบุคคล งานอาคารสถานที่ เป็นงานสนับสนุนงานวิชาการทั้งสิ้น หน่วยงานทางการศึกษาหรือสถานศึกษาจำเป็นต้องปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อปัจจัย คุณภาพของผลผลิต^๓

COVID-๑๙ ได้สร้างปัญหาและความยุ่งยากให้กับการศึกษาไทย แต่ในอีกมุมหนึ่งกลับเป็นตัวแปรในการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับการศึกษา และเป็นตัวขับเคลื่อนในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบการศึกษาไทย ดังนั้น หากทุกฝ่ายในระบบการศึกษาไทยช่วยกันทำระบบกลไกการศึกษาที่แข็งแกร่ง ก็จะสามารถขับเคลื่อนการศึกษาท่ามกลางสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างแน่นอน ระบบการศึกษาที่ดีควรมีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ทันสถานการณ์และบริบท แวดล้อมที่ไม่ใช่แค่ในประเทศแต่เป็นของโลก การบริหารจัดการระบบการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ จึงต้องปรับตัวไปสู่ “การศึกษายกกำลังสอง” ที่จะเปลี่ยนจาก One-Size-Fits-All ไปสู่การตอบโจทย์การเรียนรู้และการพัฒนารายบุคคลมากยิ่งขึ้น ต้องมองกว้างกว่าแค่ระบบการศึกษาแต่เป็น “ระบบนิเวศ” การศึกษาของไทย (TE๒S: Thailand Education Eco-System) เพื่อผลักดันให้ก้าวไปสู่การเป็นฐานการผลิตทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่เป็นเลิศ (Office of the Basic Education Commission, ๒๐๒๐)^๔

เนื่องจากสถานการณ์ COVID-๑๙ ตั้งแต่ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นมาส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-net) ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นมา มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อหาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ปกติใหม่ (New Normal) สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ซึ่งทำให้การบริหารงานวิชาการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีแนวปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันตามแนวทางที่กำหนดไว้ ส่งผลถึงความพึงพอใจกับบุคลากรทุกฝ่ายอันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านการบริหารสถานศึกษา ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ให้สูงขึ้น

^๓ ธวัช แสงสุวรรณ และชุมศักดิ์ อินทร์รักษา, “การคิดสรุบบุคลากรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า”, **วารสารการบริหารการศึกษา มศว**, ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒๘ (มกราคม-มิถุนายน) : ๓๖-๔๙.

^๔ Office of the Basic Education Commission, "Education in the digital age. Retrieved", (2020), [Online], Available: <https://www.posttoday.com/social/general/> [19 March 2020].

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

๒. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการ บริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นการศึกษาการบริหารงานวิชาการ วิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

ขั้นตอนที่ ๒ ขั้นการนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๒

ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นการศึกษาการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือ วิชาการ และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๑๗๕ คน

๑.๒ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ๕ คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ดังนี้

๑.๒.๑ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๒ หรือรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่นต่ำกว่า ๒ ปี จำนวน ๑ คน

๑.๒.๒ ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาบุคลากรหรือรองผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาบุคลากร สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ที่มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่นต่ำกว่า ๑ ปี จำนวน ๑ คน

๑.๒.๓ ผู้อำนวยการกลุ่มศึกษานิเทศก์หรือรองผู้อำนวยการกลุ่มศึกษานิเทศก์ บุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ที่มีประสบการณ์ในการบริหารไม่ต่ำกว่า ๑ ปี จำนวน ๑ คน

๑.๒.๔ ผู้อำนวยการโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ที่มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่ต่ำกว่า ๑ ปี จำนวน ๑ คน

๑.๒.๕ ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ที่มีประสบการณ์ฝ่ายงานวิชาการ ไม่ต่ำกว่า ๑ ปี จำนวน ๑ คนโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน^๕ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ตามขนาดสถานศึกษา

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการวิธีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

๑. ใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการโดยการพบปะเป็นการส่วนตัวโดยการเตรียมแนวคำถามการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า การตั้งแนวคำถามหลักไว้ล่วงหน้าแบบกว้าง ๆ ใช้ลักษณะแบบปลายเปิดสามารถยืดหยุ่นได้ และไม่สร้างความอึดอัดใจแก่ผู้ถูกซักถาม

๒. แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการวิธีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)^๖

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการวิธีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ จำนวน ๓๐ ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)^๗

^๕ Krejcie, R.V., & D.W. Morgan, "Determining Sample Size for Research Activities", **Educational and Psychological Measurement**, Vol.30 No. 3 (1970). : 607 – 610.

^๖ ทิวิทย์ มณีโชติ, **เทคนิคการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์**, กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การเรียนรู้และผลิตสิ่งพิมพ์ระบบดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, (๒๕๕๔).

^๗ Likert, Rensis, "The Method of Constructing and Attitude Scale", **Reading in Attitude Theory and Measurement**, pp.90-95. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son, (1967).

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)^๔ โดยใช้แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างลักษณะใช้คำถามเหมือนกันทุกคน เป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้าง

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถาม

๑.๑ ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม

๑.๒ ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม

๑.๓ ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยพร้อมแบบสอบถาม ๑๘๐ ฉบับ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๑๗๕ คน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ คนทั้งหมดจำนวน ๑๘๐ คน โดยแจกแบบสอบถามให้กลับกลุ่มตัวอย่างและเก็บคืนด้วยตนเองพร้อมตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม

^๔ Miles, M. B. and Huberman, A. M, *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*: Sage Publications, Inc, (1994).

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

๒.๑ ผู้วิจัยได้กำหนดวัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

๒.๒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการจดบันทึกการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยการนัดหมายสถานที่สัมภาษณ์หรือสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลไม่สะดวกในการให้ข้อมูล

๒.๓ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์พร้อมทั้งแยกแยะเพื่อให้ข้อมูลนั้นเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ ๒ ขั้นการนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องทางด้านบริหารการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

๑. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อบันทึกข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

๒. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เกณฑ์การให้คะแนนสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ในตอนที่ ๒ จำนวน ๓๐ ข้อลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ ผู้วิจัยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของเบสท์^๙

๓. นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาขอบเขตของคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้ในการแปลความหมายตามความคิดเห็นของสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติและร้อยละ

^๙ Best, J. W, Research in education. 4th ed., (New Jersey: Prentice Hall, 1981).

การวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติการและปัญหาบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒

การบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ด้านการบริหารหลักสูตร	๔.๒๘	๐.๔๕	มาก	๔
๒. ด้านการประเมินผล	๔.๒๙	๐.๔๖	มาก	๓
๓. ด้านการจัดการเรียนการสอน	๓.๙๕	๐.๕๔	มาก	๖
๔. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรการจัดการศึกษา	๔.๓๕	๐.๕๑	มาก	๒
๕. ด้านการพัฒนาครู	๔.๒๗	๐.๕๑	มาก	๕
๖. ด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน	๔.๓๙	๐.๕๓	มาก	๑
รวม	๔.๒๖	๑.๘	มาก	

การวิจัยในครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

๑. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ความเหมือนและความต่างกันของแต่ละบุคคล และจัดลำดับความสำคัญและคุณลักษณะของข้อมูล

๒. นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลหาแนวทางการบริหารงานวิชาการวิถีใหม่

สถิติวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

๑. ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ความเหมือนและความต่างกันของแต่ละบุคคล และจัดลำดับความสำคัญและคุณลักษณะของข้อมูล

๒. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่จัดลำดับความสำคัญมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกันและหาแนวทางแก้ไขของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

๑. การบริหารงานวิชาการวิถีใหม่ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๒ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนในวิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๓๙$, S.D = ๐.๕) รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหาร

จัดการทรัพยากรการจัดการศึกษาในวิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.35$, S.D = 0.51) ด้านการประเมินผลในวิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.46) ด้านการบริหารหลักสูตรในวิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.45) ด้านการพัฒนาครูในวิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.27$, S.D = 0.51) และด้านการจัดการเรียนการสอนในวิถีใหม่อันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.95$, S.D = 0.54) ตามลำดับ

๒. การบริหารหลักสูตรในวิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.46) เมื่อพิจารณารายข้อ สถานศึกษามีพัฒนาเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D = 0.45) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้วิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.33$, S.D = 0.44) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสถานศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.22$, S.D = 0.48)

๓. การประเมินผลในวิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.46) เมื่อพิจารณารายข้อ สถานศึกษามีการประเมินผลโดยใช้วิธีการที่หลากหลายและมีความยืดหยุ่นสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D = 0.45) รองลงมาคือสถานศึกษาให้น้ำหนักกับการประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ การปรับปรุงและพัฒนา ($\bar{X} = 4.34$, S.D = 0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาให้น้ำหนักกับการเรียนรู้ที่เกิดจากความเข้าใจและเชื่อมโยงกับความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าการเรียนรู้ตามมาตรฐานอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.19$, S.D = 0.60)

๔. การจัดการเรียนการสอนในวิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D = 0.53) เมื่อพิจารณารายข้อ สถานศึกษามีการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ (On Site) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$, S.D = 0.50) รองลงมาคือสถานศึกษามีกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.24$, S.D = 0.61) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีการเรียนการสอนผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์อันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.34$, S.D = 1.33)

๕. การบริหารจัดการทรัพยากรการจัดการศึกษาในวิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D = 0.53) เมื่อพิจารณารายข้อ สถานศึกษาบริหารทรัพยากรงบประมาณในการลงทุนสิ่งต่าง ๆ ให้ทันสมัยปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D = 0.55) รองลงมาคือสถานศึกษาบริหารจัดการวางแผนการใช้ทรัพยากรแหล่งเรียนรู้อย่างคุ้มค่า ($\bar{X} = 4.34$, S.D = 0.53) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษาบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ได้เป้าหมายสูงสุดอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.33$, S.D = 0.58)

๖. ด้านการพัฒนาครูในวิถีใหม่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.54) เมื่อพิจารณารายข้อ สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการ PLC อย่างต่อเนื่องและนำผลไปปรับวิธีการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D = 0.54) รองลงมาคือ สถานศึกษาส่งเสริมพัฒนาทักษะใหม่

และเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาครูอย่างยั่งยืน ($\bar{X} = 4.31$, $S.D = 0.55$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการพัฒนาครูจากผู้สอนไปเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ระดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.07$, $S.D = 0.58$)

๗. ด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนในวิถีใหม่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, $S.D = 0.60$) เมื่อพิจารณารายข้อสถานศึกษาเคารพในทัศนคติและความคิดเห็นของบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$, $S.D = 0.58$) รองลงมาคือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ได้เสนอความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.41$, $S.D = 0.58$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษารับฟังข้อเสนอแนะของครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.34$, $S.D = 0.59$)

อภิปรายผลการวิจัย

๑. ด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน เคารพความคิดเห็นและความแตกต่างของบุคคล เพราะการพูดคุยเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรภรณ์ ดวงขึ้น^{๑๐} กล่าวสรุป เรื่อง การบริหารงานวิชาการรับความปกติใหม่หลังโควิด-๑๙ พบว่าการรับฟังเสียงของครูในการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการของโรงเรียน เพราะการพูดคุยเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนเปิดโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหาร ครู พ่อแม่ ชุมชน รวมถึงนักเรียน ควรมีการพูดคุยกัน เพื่อให้ความต้องการของนักเรียนทุกคนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

๒. ด้านการประเมินผลในยุควิถีใหม่ มีสภาพมุ่งเน้นการนำผลที่ได้จากการประเมินไปสู่การต่อยอดความรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิจัยของพงษ์ศักดิ์ บุญภักดี^{๑๑} ได้กล่าวถึง การวิจัย เรื่อง การประเมินการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์บนฐานวิถีชีวิตใหม่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย พบว่า ประเมินผลการศึกษานักศึกษาสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์บนฐานวิถีชีวิตใหม่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์และสามารถจึงจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเครื่องมือดิจิทัล (Digital Devices) แบบต่าง ๆ ที่สามารถนำความประยุกต์ต่อยอดความรู้ของผู้เรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

^{๑๐} พัทธภรณ์ ดวงขึ้น, “การบริหารจัดการศึกษาปรับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด – ๑๙”, *Journal of Arts Management*, ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓ (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๓) : ๗๘๓-๗๙๕.

^{๑๑} พงษ์ศักดิ์ บุญภักดี, “การประเมินการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์บนฐานวิถีชีวิตใหม่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย”, *วารสารวิชาการT-Get Journal*, ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๘ (๗ ธันวาคม ๒๕๖๓) : ๔๗-๖๒.

๓. ด้านการพัฒนาครูในยุควิถีใหม่ มีสภาพการต้องการพัฒนาทักษะใหม่และเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาครูให้ทันสถานการณ์ปัจจุบันเป็นเปลี่ยนจากครูแบบเดิมเป็นครูที่สอนครอบคลุมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตจริงได้ เช่น โครงการศูนย์กลางการพัฒนา STEM Facilitator เมืองสะเต็มศึกษา (สะเต็มศึกษา ประเทศไทย (STEM Education Thailand))^{๑๒} ฐานปฏิบัติการสำหรับฝึกแนวทางสะเต็มศึกษา ที่จัดตั้งขึ้นโดยเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งจะเป็นต้นแบบในการขยายผลสู่ภูมิภาค โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ครูวิทย-คณิตทั่วประเทศ มีความสามารถในการบริหารงานวิชาการแนวทางสะเต็มศึกษา และนักเรียนสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านสะเต็มมาใช้เพื่อการเรียนรู้การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพในศตวรรษที่ ๒๑

๔. ด้านการบริหารหลักสูตรในยุควิถีใหม่ มีสภาพการวางแผนในการทำหลักสูตรสถานศึกษาทุกปี การศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา

๕. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรการจัดการศึกษาในวิถีใหม่ตามลำดับความสำคัญใหม่ มีสภาพการบริหารจัดการทรัพยากรตามลำดับสิ่งที่สำคัญมากที่สุดไปน้อยที่สุด เพื่อการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ตามสถานการณ์ปัจจุบัน การลงทุนในเรื่องของการพัฒนาการปรับระบบการทำงาน หากพิจารณาหลักสำคัญของการปรับการทำงานในระบบการศึกษาไปสู่แบบแผนในการสร้างการเรียนรู้ และการอยู่รอดใหม่ในปัจจุบัน โดยต้องมีปฏิสัมพันธ์ ฟังพาสรรหาแหล่งความรู้ ประสบการณ์ และการมีงานทำในบริบทใหม่ ปรับวิธีการทำงานด้วยการออกไปเชื่อมกับโลกที่เป็นจริงในภาคการผลิต บริการ นวัตกรรม และเชื่อมกับการสื่อสารยุคใหม่ เพื่อช่วยให้วิธีคิด ประสบการณ์ และกระบวนการทำงาน สอดรับปรับเปลี่ยน

๖. ด้านการจัดการเรียนการสอนในวิถีใหม่ มีสภาพการเรียนการสอนอยู่ในห้องเรียนปกติเพื่อรักษา ระยะห่างของผู้เรียนอย่างเคร่งครัด และออกแบบให้ผู้เรียนค้นหาเนื้อหาและตรงตามความต้องการของนักเรียน การเรียนการสอนอยู่ในห้องเรียนปกติเหมาะสมสำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มาก และมีพื้นที่มากพอให้สามารถปฏิบัติตามนโยบาย Social Distancing เพื่อรักษาระยะห่างและการดูแลสุขอนามัยของผู้เรียนได้อย่างเคร่งครัด

^{๑๒} สะเต็มศึกษา ประเทศไทย (STEM Education Thailand), **ทำไมต้องจัดกิจกรรมสะเต็มศึกษา**, สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (๒๕๕๙).

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

๑.๑ สถานศึกษา ควรจัดระบบโครงสร้างหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนและบริบทของโรงเรียนและควรดำเนินการวางแผนในการทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน หน่วยงานทุกภาคส่วนควรมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตร

๑.๒ สถานศึกษา ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทันยุค ๕.๐ ทันเทคโนโลยี เน้นภาคปฏิบัติคือการปฏิบัติจริง และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน

๑.๓ สถานศึกษา ควรสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง สอนแบบเล่นปนเรียนสร้างความสนใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวในสิ่งใหม่ ๆ กระตุ้นการสนใจของผู้เรียน

๑.๔ สถานศึกษา ควรจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนที่มีความจำเป็นก่อน ส่งเสริมพัฒนาความรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้กำลังใจแก่ผู้เรียนเพื่อความบรรลุที่ต้องการในการจัดการเรียน และแบ่งจัดสรรในส่วนที่จำเป็นก่อนสถานศึกษา ควรมีการพัฒนาความรู้ อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ให้ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ การทำสื่อแบบต่าง ๆ ควรจัด PLC ทุกวันตอนเย็นหรือทุกสัปดาห์เพื่อปรึกษาหรือแก้ไขปัญหา

๒. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๒ ควรศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก

บรรณานุกรม

ทิวต์ถ์ มณีโชติ. เทคนิคการเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การเรียนรู้

และผลิตสิ่งพิมพ์ ระบบดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, ๒๕๕๔.

ธวัช แสงสุวรรณ และชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. “การคัดสรรผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า”.

วารสาร การบริหารการศึกษา มศว. ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒๘ (มกราคม-มิถุนายน) : ๓๖-๔๙.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๓.

พงษ์ศักดิ์ บุญภักดี. “การประเมินการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์บนฐานวิถีชีวิตใหม่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย”. รายงานวิจัย. สถาบันการศึกษาภาคเหนือ ๓, ๒๕๖๓.

พัชรภรณ์ ดวงชื่น. “การบริหารจัดการศึกษารับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด – ๑๙”. Journal of Arts Management. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓ (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๓) : ๗๘๓-๗๙๕.

สมหมาย อ่าดอนกลอย. “บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑”. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏพิบูลสงคราม**. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๖) : ๑-๗.
 สะเต็มศึกษา ประเทศไทย (STEM Education Thailand). **ทำไมต้องจัดกิจกรรมสะเต็มศึกษา**. สถาบัน
 ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ๒๕๕๙.

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. “Determining Sample Size for Research Activities”.
Educational and Psychological Measurement. Vol. 30 No. 3 (1970) : 607 –
 610.

Best, J. W, **Research in education (4th ed.)**. New Jersey: Prentice Hall, (1981).

Likert, Rensis. “The Method of Constructing and Attitude Scale”. **Reading in Attitude
 Theory and Measurement**. pp.90-95. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley &
 Son. (1967).

Miles, M. B. and Huberman, A. M. **Qualitative data analysis: An expanded sourcebook**:
Sage Publications, Inc. 1994.

Office of the Basic Education Commission. **Education in the digital age**. Retrieved, (2020).
 [Online]. Available: <https://www.posttoday.com/social/general/> [19 March
 2021].